

Ardealul

Apare Lunea, dimineața, cu ultimele informații politice și știri sportive

Director:

THEODOR RECULESCU

Abonamente:

1 an: 100 lei; jumătate de an: 50 lei.
Autorități, mari întreprinderi 1000 Lei.

Redacția și administrația:

ARAD, BUL. FERDINAND 5.

De Luni, până Luni

Un proaspăt și deslănat cotidian din București care-și zice „independent”, dar care servește interesele străinilor, înstrăinaților și pe cele ale domnilor Mihalache, Lupu și Madgearu, s'a încruntat în fața ediției speciale de săptămâna trecută a ziarului nostru în care am publicat pe lângă manifestul „Frontului Românesc” de sub șefia d-lui dr. Al Vaida Voevod, organizația Arad, și un articol în care arătam cine sunt arădanii cari au rămas alături de d-nii Madgearu, Lupu și Mihalache.

Insipida publicațiune din capitala țării scrie: — „Autorul „destăinuirilor” a ținut compromiterea celor vizati — pe cari n'a îndrăznit să-i publice cu numele, descriindu-i însă precis. Josnicul atac n'a reușit...”

Prin urmare, „atacul” a fost josnic pentru că am îndrăznit să spunem adevărul, „descriindu-i însă precis” pe cei vizati.

Păi, tocmai asta vroiam să ni se recunoască ș'apoi... fie rușinea noastră.

Același anost ziar publică o corespondență din Craiova în care se protestează contra faptului că prefectul poliției din capitala Olteniei a interzis ca banda de colportori ai acestui ziar să strige titlurile articolelor pe străzi, începând cu o... morală adresată guvernului:

„Guvernului actual nu se mulțumește cu satisfacția căpătată depe urma desființării Teatrului Național din localitate, singurul focar de răspândirea culturii pe meleagurile oltenesti...”

Apoi, dacă așa stau lucrurile, noi propunem guvernului reînființarea singurului focar de răspândirea culturii (de bacili ai boalelor venice, denumit Teatrul Național din Craiova, având director pe evreul A. de Herz) și desființarea grănică a liceelor „Carol I”, din Craiova, „Traian”, din Turnu-Severin, precum și a tuturor celorlalte școli depe meleagurile oltenesti.

Domnii cari redactează organul arădan al d-lui Ion Mihalache, s'au infuriat grozav și li s'a impleticit limba.

Într'un „articol” spun: „Vrea să zică că a luat locul...”, iar într'alt loc: „De data aceasta însă, ne călcăm consenmul pentru că moșicia (adică destăinuirile noastre că dumnealor sunt însurați cu minoritare n. n.) este atât de josnică că nu putem trece cu vederea fără s'o caracterizăm”.

Lăsați-o încet, șefilor, căci pricepem noi și fără s'o mai caracterizați: e cacofonie...

Aceleași organ arădan ne mai furnizează o perlă: „Atunci rămâne concluzia foarte naturală că Domnia

Sa face ceea ce face nu contra celor ce se pretinde că luptă ci în detrimentul Neamului, vrea să mențină starea de lucru, așa cum este astăzi, și să dăinuiască încă multă vreme demoralizarea aceasta, pentru interesele personale ale acelor, cari nu se satură niciodată”. Dumniavoastră ați priceput ceva? Eu am priceput tot.

Succesul d-lui dr. Eugen Demeter

Inregistrăm un fapt care-i merit să ne producă — nouă, arădanilor — o mare satisfacție.

La recentul concurs pentru medicii primari de spitale, ținut la Iași, a luat parte și dl. dr. Eugen Demeter, medic la sanatorul de boli pulmonare al municipiului Arad, reușind a fi clasat al treilea dintre toți concurenții.

D. dr. Eugen Demeter și-a luat doctoratul la Cluj, apoi s'a specializat la Paris, unde a funcționat un timp într'unul din marile spitale pariziene. Întors în țară, d-sa a funcționat într'un spital din Ardeal, apoi a fost numit medic secundar la sanatorul t. h. c. din Arad, sub direcțiunea reputatului doctor Pavel Siartău.

Intoldeana bineintentionat, conștiințos, înzestrat cu o inteligență scilicitoare, dl. dr. Eugen Demeter a muncit cu sârguință, ani de-arândul alături de maestrul și directorul său, d. dr. Pavel Siartău, iar când s'a prezentat la examenul dela Iași, a reușit să-și surclaseze colegii veniți din toate unghiurile țării.

Noul medic primar de spital, d. dr. Eugen Demeter, este în același timp mândria noastră, a celor din Arad, cât și a maestrului său, dl. dr. Pavel Siartău.

Il rugăm să primească sincerele noastre felicitări. **Ilie Isvoranu**

„Frontul Românesc” nu poate fi compromis

Um domn, M. Menicovici, care scrie în limba românească un articol intitulat „Un partid nou”, în publicațiunea de stânga „Cuvântul Liber”, găsește că acțiunea „Numerus valachicus” este dăunătoare țării și — în consecință d-sa, care pretinde că este cel mai mare binevoitor al acestui Stat ospitalier până și cu d-sa, încearcă „a combate acest mit”.

În ultimul timp prinsesem a mă îndoi de sentimentele românești ale domnului Tudor Teodorescu Braniște, care girează această publicațiune. Azi însă, după ce făcuiut loc în gazeta d-sale articolului scris în limba românească de domnul M. Menicovici, trebuie să recunosc că îndoiala mea nu a fost îndojuns justificată: a fost publicarea acestui articol a adus un mare serviciu cauzei „Numerus valachicus” pentru că, departe de a combate acțiunea românească a d-lui dr. Al Vaida Voevod, autorul articolului — după ce se contrazice în repetite rânduri — încheie prin e deveni ridicol.

Dacă campania dusă cu atâta îndârjire contra acțiunii românești a fostului prim ministru nu ar fi fost compromisă dela început, prin însăși origina ei, atunci acest singur articol ar fi de ajuns pentru definitivă ei compromitere.

Domnul M. Menicovici, după ce spune că „un partid politic, într'un Stat modern, reprezintă o colectivitate de interese”, continuă: — „De câteva săptămâni încoace, asistăm la fenomenul inj-

ghebării unui nou partid politic, care, dacă „nu reprezintă pe nimeni”, dacă e lipsit de umbra măcar a unei ideologii politice, se rează în schimb pe un mit, care este o formulă: numerus valachicus”. Apoi:

— „Bază socială nu are noul partid, fiindcă nu o comunitate de interese leagă între ei pe aderenții noului mișcări, ci aceiași supărare contra partidului căruia i-au aparținut până mai ieri...”

D. M. Menicovici dă printr-o definiție partidului politic și afirmă că „Frontul Românesc” nu are bază socială, conformă cu definiția, apoi ține să se contrazică numindu-l totuși „partid politic”.

Vedeți, însă, de câtă flagrantă ignoranță dă dovadă autorul articolului din „Cuvântul Liber”. Pretinde că noul partid al d-lui dr. Al Vaida nu are la bază o comunitate de interese și — culmea insolentei — că „nu reprezintă pe nimeni”. Vasăzică românii, bășinașii acestei țări, fiii acelor cari și-au jertfit viața pe câmpul de luptă pentru înfaptuirea României Mari, sunt „nimeni” în țara aceasta. „Cineva” sunt numai veneticii și aceia cari li s'au vândut lor și numai ei pot forma o comunitate de interese; românii trebuind să se mulțumească doar cu robia.

D. M. Menicovici dă dovadă și de rea credință afirmând că dl. dr. Al Vaida a inițiat mișcarea cu „Numerus valachicus” din cauza supărării contra partidului căruia i-a aparținut. E in-

deobște cunoscut de altfel, că fostul prim ministru a cerut numai ea în programul partidului să se introducă și „Numerus valachicus”, apoi, mergând și mai departe, a propus realizarea acestui deziderat cu sprijinul tuturor bunilor români, pe deasupra partidului.

Fostul prim ministru a fost însă exclus din partid, pentru a se face jocul d-lor Lupu, Madgearu și-a celorlalți înstrăinați.

Tot acest domn Menicovici afirmă că dl. dr. Al Vaida se înșală, că — în conformitate cu statisticile (?) — românii nu sunt în minoritate față de minoritari, în ceea ce privește ocuparea funcționarilor gras plătite și — în cazul când s'ar aplica sistemul proporționalității — s'ar produce „o schimbare profund defavorabilă poporului românesc...”

Mai este nevoie să se comenteze acest pasagiu?

Vedeți recunoaște — în consecință — că acest domn Menicovici a reușit să devină ridicol în afirmațiile sale.

În pofida tuturor dușmanilor neamului românesc, acțiunea d-lui dr. Al Vaida Voevod prinde tot mai multe rădăcini.

Recentul succes dela Giurgiu, unde „Frontul Românesc” a obținut 12 locuri — din 24 — în consiliul comunal, este viu grăitor.

Toți cei cu iubire pentru neamul acesta, merg alături cu dl. dr. Al Vaida Voevod, pentru promovarea intereselor românești.

Th. Reculescu

Carnet săptămânal

Săptămâna spiritului românesc

Ori cât de mult am putea fi acuzați că ne irosim energiile în acțiuni meschine și nefolositoare societății — trebuie să recunoaștem că începe să se schimbe ceva pe orizontul românesc.

O minte luminată veghează neîncetat asupra destinelor acestui neam — lansând gânduri nobile de mai bine și sădind speranțele unei renașteri apropiate.

O mână nobilă conduce o mare acțiune pentru reafirmarea virtuților adormite ale acestui popor de mari posibilități. E mâna marelui nostru Suveran, inițiatorul unui vast plan de muncă rodnică și constructivă, merit a îndrepta ceea ce am pierdut în anii grei de după război.

Împotriva tuturor intereselor ce conduc acțiuni personale și de club, gândurile Suveranului răzbat prin haosul vremii și cheamă lu-

mea la lupta pentru consolidarea Statului unificat. E semnul unui început ce se conturează pe zi ce trece, care mâine va însemna a doua mare victorie a românismului: primatul spiritualității, după ce ne-am asigurat condițiunile materiale prielnice acestui afirmări culturale.

Săptămâna cărții — instituită grație îmboldului regal, este un eveniment a cărui semnificație trebuie subliniată și trecută la activul începutului frumos de care pomeneam mai sus, ca o primă chemare spre acele cuceri eterne ale geniului românesc, ce trebuie să urmeze pentru a încorona cu nimb de universalitate puterea de creație a acestui popor.

Spre aceste culmi ale gândirii universale trebuie să ne concentrăm toate strădaniile, ca să justificăm lumii

existența noastră milenară și, mai ales, dreptatea ce ni-s'a făcut prin întregirea sub același scut a tuturor provinciilor românești. E datoria noastră să ne afirmăm de azi înainte însușirile intelectuale, clădind o puternică cetate culturală, alături de Statul politic.

Săptămâna cărții ne cheamă la vechile preocupări cărturărești, la farul care a luminat gândurile acelor cari au tăiat din stâncă stea-pă valori spirituale durabile. Ne cheamă să ne aplicăm mintea asupra bogăției nepretuite cuprinsă în paginile unei cărți, în a cărui glas au vorbit Miron Costin, Grigorie Ureche, Dimitrie Cantemir, Mitropolitul Dosofteiu, Gh. Sincai, P. Maior, V. Alecsandri, Gr. Alexandrescu, Al. Dobescu, Ion Ghica, Mihail Eminescu, Ion L. Caragiale, un Titu Maiorescu, V. Conta, D. A. Xenopol, Iacob Negruzzi, Ion Bogdan, Ion Bianu și Nicolae Iorga, apoi un M. Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Panait

Istrati și Oct. Goga, atâtea condee minunate — prin care va trăi deapururi numele de român.

Cartea, prin glasul ei răscoloritor, este trăsura de unire a tuturor generațiilor de ieri și azi ale pământului. Prin intermediul ei ni-s'au transmis toate gândurile ce au frământat umanitatea timp de secole. Toată înțelepciunea marilor gânditori — ca și frumusețile de exprimare făurite în lungi nopți de frământare celebră — ale nemuritorilor literari — tot prin ajutorul cărții am ajuns să le cunoaștem.

Fără carte — lumea ar pluti încă în întunecatul primelor epoci de închegare ale cosmosului; fără carte viața noastră ar oscila încă în neștiința începuturilor. Omul ar fi rămas în starea de barbarie primară, la fel cu turbăciunile cordilor.

Popoarele fără cărți — seamănă cu adunăturile de (Continuarea în pag. 11)

Tot dictatura d-lui Ion Mihalache

Sunt vreo 3-4 ani, de când un grup de câteva persoane din organizația județului Arad au părăsit partidul naț-tără, formând un nou partid, iar la alegerile parlamentare a făcut cartel cu alt partid, punând candidatura d-lui Nicolae Adam. Nu e necesar să mai arătăm, ce a spus acest domn, cu ocazia propăgandei, la adresa partidului naț-tărănesc și în special la adresa regretatului Ștefan Ciceo Pop. Vom spune numai, că după decedarea lui Ștefan Ciceo Pop, o parte din grupul disidenților, între ei fiind și dl. Nicolae Adam, s'au adresat d-lui președintele Ion Mihalache, pentru a fi reprimiți în partid, în mod colectiv, și nu individual, după cum pretinde art. 7 din statutul partidului. Adresa aceasta a lor a fost trimisă delegației permanente, cu mențiunea să fie reprimiți toți, dar necondiționat să fie reprimiți d-nii Nicolae Adam și Constantin Teodorescu; nu numai reprimiți, dar și așezați la locurile de frunte, avute înainte de părăsirea partidului.

Dl. Mihalache a spus în vorbirea sa dela Cămpul-Lung următoarele: „Sanctiuni contra unor indivizi mari. Trebuie să fim absolut intoleranți cu *bănuții* din partidul nostru; opera purificării este foarte grea, dar prezenta mea în fruntea partidului național-tărănesc este legată de acest angajament”.

Foarte bine! Inșă trebuie să se facă dreptate să nu fie „pentru unii numai”, pentru alții ciuimă! Înainte de toate, nu bănuții trebuie să fie disciplinați, ci vinovații! Bănuții pot fi toți câți „nu sunt de ai noștri”. Și fiind insinuați că „nu sunt de ai noștri”, li se aplică pedeapsa cea mai aspră fără a avea nici măcar dreptul la apel.

Purificare? Dar să vedem cum a înțeles dl. Mihalache să facă această purificare?

Adresa disidenților pomeniți mai sus, s'a discutat în delegația permanentă județeană; și, pentru a pune ordine în partid, a respins cererea de reprimire în mod colectiv, fiind contrar dispozițiilor statutare, deoparte, iar de altă parte și pentru motivul, că unii din cei cari cer reprimirea, au comis fapte contrare dispozițiilor art. 52, 55 și 56 din statut, în baza cărora, chiar și acei cari sunt membri, în cazul când au gresit, trebuie excluși din partid, necum să fie cineva reprimiți. Urmarea însă care a fost? Dl. președintele Mihalache a dat un ordin sever, telegramatic: „Dacă nu se execută ordinul dat, dizolv delegația!”

Vasăzică, ori te supui disciplinei dictatoriale a d-lui Mihalache, călcând statutul, ori respecti statutul și atunci ești lovit cu piciorul! Aceasta este mentalitatea dela con-

ducerea partidului numit *democrația*. Nu e ceva desgușător? Și oare ce bine se poate aștepta dela un astfel de conducător, care astfel își bate joc de statutul întocmit chiar de d-sa, precum și de democrația partidului, cu care tot d-sa se laudă mai mult? Tot d-sa a înțeles să disolve organizații întregi județene și să scoată din partid pe mulți luptători ai neamului românesc, în frunte cu dl. Alexandru Vaida-Voevod, numai pentru ca să facă din falnicul partid „național-tărănesc un partid umil, care să se supună dictatorului, fără a spune măcar un cuvânt.

Dl. Mihalache însă nu pricepe — sau se face că nu pricepe — un lucru: toți cei cari au rămas sub oarba sa ascultare, nu mai constituiesc adevăratul partid național-

tărănesc, acel partid, care s'a născut din trebuințele adânc simțite ale poporului român, și care se alină totdeauna acolo, unde sunt adevărații conducători și luptători ai acestui popor. Unde e păstorul, acolo e turma.

Adevărații noștri conducători și luptători naționali sunt de partea d-lui Alexandru Vaida-Voevod. Acesta va ști, să facă, să triumfe democrația, și prin ea, să asigure binele neamului și al țării românești. Suntem îndreptățiți să credem aceasta cu toată tăria, bazați pe trecutul glorios plin de sbucium și de jertfe și pe faptele mari ale acestui mare apostol al neamului. Păstorul cel bun, e cu tot sufletul pentru turma sa, apărându-o de lupii răpitori!

I. Groșorean

Vieța sportivă

Liga de Sud-Liga de Vest 8:3 (3:1)

BUCUREȘTI, 13. — În cadrul cupei „Regele Carol II”, Liga de Sud a învins la scor Liga de Vest.

Cu regret trebuie să constatăm că echipele din Arad n'au fost capabile să-și păstreze jucătorii, cari în meciul de Duminecă au adus victoria Ligii de Sud.

Astfel, Megve a fost cu adevărat fenomenal: a marcat în cele două zile ale meciurilor pentru cupă, 10 goaluri.

Barbu a fost unul dintre cei mai buni oameni de pe teren.

Albu a jucat excelent, dovedindu-și calitățile de adevărat internațional.

Cuedan a fost o revelație. În schimb Liga de Vest a jucat slab, împănată fiind cu jucători, am putea spune, improvizati.

Pavlović pe care — cu toate că timișorenii și cei cari simpatizează Ripensii îl declară drept cel mai bun portar din țară — noi nu l-am putut lăuda niciodată, pentru că am avut convingerea că nu este jucător de clasă. În meciul de Duminecă a jucat infect și este autorul a patru dintre cele opt goaluri primite. Bugariu în schimb nu a fost încercat.

Burger a fost bun, iar Molnar aproape și-a făcut datoria. Moraveț a suferit un

accident, părăsind arena cu 70 minute înainte de terminarea meciului Dobra, care Vineri a jucat bine, a fost înlocuit cu Reiter, un jucător de o clasă mult inferioară. Parcă nici n'ar fi fost pe teren.

Bindea și Dobay, buni ca de obicei. Schwartz a avut o zi rea. Klimek a fost bun.

Arbitru: dr. Morar.

Gloria — ILSA 1:0 (0:0)

ARAD, 13. — Arădanii au încercat o nouă formație: Boșneac — Husztik, Varjasy — Baici, Faur, Pecican — Tudor (Igna), Ökrös (Tudor), Barbu, Fodor (Ökrös), Mercea.

Minutul 27 din repriza II-a aduce goalul marcat de Mercea.

În a. min. 36 a. avut loc un incident între Faur și Anghel.

Liga de Est — Liga de Centru 4:1 (2:1)

București 13. Pe cât a jucat de slab. Liga de Est. în ziua de Vineri, pe atât a jucat de frumos Duminecă.

Rezultatul e real. Arbitru: Xifando.

C. A. O. — „U” 2:0 (2:0). Crișana — România 2:2 (1:0).

Amefa — UDR 0:0. Chermica — Olimpia CFR 4:0 (3:0).

Elips — Brașovia 1:1 (1:0). Phoenix — Tricolor 4:3 (2:1).

Intrevederile d-lui Maximos cu ex. Regina Elisabeta

A produs senzație în toate cercurile politice știrea că d. Maximos, ministrul de externe al Greciei, a făcut două vizite ex-reginei Elisabeta. Aceste vizite sunt puse în legătură cu tot mai accentuata tendință monarhistă a guvernului grec.

Faptul că d. Maximos mai rămâne în România câteva zile, e pus în legătură cu unele conversații cari se duc în acest moment.

La Londra se crede că d. Maximos este investit cu o misiune specială.

Minerarii Pecica — Semeac — Seitin — Nădlac

Tragedia satelor de pe granița nădlăcană

De ce nu se pun în circulație autobusele C. F. R. Soseaua va fi reparată (?)!

Incheind seria articolelor privitoare la ceea ce se putea face, dar nu s'a făcut, pentru satele năpăstuite de pe granița nădlăcană — în numărul trecut al ziarului nostru — de data aceasta ne vom ocupa de o nouă problemă ce interesează aceste comune fruntașe, neglijate — cum era firesc — de cei în drept a veghea la buna prosperitate a satelor.

E vorba de o lege votată în anul trecut, prin care se concesiona CFR-ului dreptul de a pune în circulație, acolo unde trenul nu pătrunde, autobuse CFR, cari să înlănească lipsa liniilor ferate.

Legea a apărut în Monitorul Oficial No. 169 din 25 Iulie 1934, odată cu publicarea convenției de concesiune în favoarea Direcțiunii Generale CFR.

Printre liniile trecute în această convenție figurează și linia Pecica — Nădlac.

Ei bine, nici până azi nu s'a gândit încă nimeni să aducă în discuție chestia acestor autobuse pentru Nădlac, deși legea prevede că, dacă, în termen de doi ani, CFR nu vor pune în circulație autobusele pe linia indicată, dreptul de concesiune expiră de drept.

A trecut un an dela votarea legii și pentru Nădlac nu s'a făcut altceva decât să i s'a trimisă placon o nouă comisie (a căteia?) care să constate posibilitatea aplicării legii. Firește, comisia a terminat repede cu Nădlacul: nu are șosea practicabilă, deci — concluzia — nu e cazul a pune în circulație autobuse.

Nu e cazul, recunoaștem! dar din vina cui? Din vina Casei autonome a drumurilor și a tuturor mărimilor acestui județ, cari nu au știut, la timp, sau nu au vrut, să servească populația întresată.

Autobuse ale CFR — iată un gând bine venit al Ministerului de comunicații. În locul autobusei hodorigite și cu tarif stabilit după mersul vremii, cât de practice și utile puteau fi mașinile noi ale statului.

Dar dacă Nădlacul n'are șosea... ce să-i faci? Așa ne ferim noi de confortul oferit de tehnica modernă. Și încă fiind vorba de o comună bogată ca Nădlacul, capabilă să-și dureze și o linie ferată subterană, cu banii ce circulă acolo.

Soseaua națională va fi reparată?

Tot interesându-ne ce se mai face pentru Nădlac aflat — minune — că șoseaua națională va fi reparată! Auziți: va fi! Și încă în cursul acestei veri. Așa ne-a declarat-o dl. Pascu, consilier județean, un bărbat de ispravă din Semeac, pe care l-am întâlnit mai ieri.

Dl. consilier Pascu, însărcinat cu supravegherea reparării drumurilor din județ, ne-a asigurat că dl. prefect a alocat o sumă suficientă pentru repararea șoselei, astfel că lucrările ar putea începe imediat.

Credem că dl. Pascu a fost sincer și că dorește din ini-

mă a-și servi comuna și satele vecine. Dar atât nu este de ajuns: până când vom vedea târnacopul înfișat în șoseaua Pecica — Nădlac nu mai credem.

E cazul să indemnăm nădlăcanii a se interesa de aproape de acest proiect mai ales că prin reprezentanții autorizați, d-nii Ștefan Țiriac, și Uros Mărienut, să stimula pe conducătorii județului să nu renunțe la această laudabilă intenție cum au renunțat alții.

Și încă ceva despre autobusele CFR

Soseaua dată restaurată credem că nu trebuie pierdută ocazia de a se cere aplicarea convenției cu CFR pentru introducerea autobuselor oficiale. Ar fi un mare câștig pentru aceste nenorocite comune ca să fie servite cu aceste mijloace de transport, în locul trăsurii și mijloacelor particulare, dat fiind posibilitățile materiale ale CFR.

Un orar bine alcătuit, mai multe felurii de vehicule — ar însemna totodată gândului nădlăcanilor la linie ferată, până când timpuri ar permite construirea ei.

Conducătorii județului au deci ocazia frumoasă de a-și face o faptă bună pentru comuna Pecica, Semeac, Seitin și Nădlac, legându-și numele lui reînființarea singurei de o operă însemnată și de o necesară. Au ocazia să îndrepte ceea ce nu s'a făcut în timp de atâtea ani, fapt care le va aduce recunoștința unei populații aproape izolate de restul țării.

Noi, vom fi cei dintâi să exprimăm felicitări sincere pentru realizarea acestui plan util, trecând peste orice considerațiuni politice după cum vom fi gata să tăcăm pe ori cine dacă ideea lansată nu va fi tradusă în fapt.

În fine, pare că răsare nou soarele strălucitor al tăi dat al Nădlacului.

Să fie într'un ceas bun Grigorie Nădlăcan!

Cinematograful

ELISABETA

Din 9 Mai

Premieră!

Extra-slagărul lui

Gustav Fröhlich
Datorie
și iubire

la orele 5, 7.15 și 9.15

Duminecă a. m. la ora

11 jum. matineu.

Cassa deschisă zilnic dela

10—12 a. m. și 4—9 p.

Cețiți și răspândiți

„Ardealul”

alte viețuitoare. Cele cari i-au făcut loc alături de bucată gurii — au intrat pe fașgașul civilizației și propășirii.

Românii datorează cărții tot ceea ce vedem azi în jurul nostru, mai mult decât izbânzilor ostășești ocazionale, despre cari tot din cărți am luat cunoștință.

Și pentru a duce mai departe ceea ce ne-a dat Dumnezeu și cărturarilor de ieri — ca și vitejia soldatului român — tot la carte trebuie să ne întoarcem, înscriind noi pagini de isbânzi, mai avântate ca cele de ieri.

Să ne apropiem deci din nou de scoarțele tipărite — în această săptămână închinată cărții — ca să răspândim lumina ei binefăcătoare acolo unde încă n'a pătruns

și să ne adâncim credințele prin pătrunderea în marelă labirint al culturii universale, acolo unde adevărul și frumosul sunt mai minunat exprimate decât în mijlocul vieții de o clipă.

Tineretul mai ales trebuie să-și apropie cartea — spre a-și croi o structură sufletească refractară preocupărilor joshnice și ideilor mărunte. Ei sunt chemați să continue dezvoltarea vieții românești de mâine, îndatorire ce nu se poate împlini dacă nu-și călesc mințile la focul purificator al înțelepciunii.

Să ne apropiem de carte spre a deveni mai buni și mai înțeleghători cu viața și cu oamenii.

Liviu Mureșianu

Scrisoare deschisă domnului profesor Ilie Ardelean

— redactorul responsabil al organului partidului naț-tărănesc, de sub conducerea d-lui Ion Mihalache, organizația Arad —

Domnule Profesor,

Orice efort de-a vă descrie stupoarea pe care am avut-o citind ziarul de conducere, este inutil. Voi încerca însă, dacă-mi va fi posibil, să vă lămuresc asupra eroarei în care ați căzut atât de ușor.

În afară de un editorial cu ocazia zilei de 10 Mai și de un reportaj care-l privește pe dl. I. Mihalache, întreg ziarul ce editați cuprinde articole provocate de faptul că am avut îndrăzneala să public manifestul organizației arădene a partidului național-tărănesc de sub conducerea d-lui dr. Al. Vaida-Voevod. Deci, aceste articole sînt adresate mie cu cea mai splendidă încălecare a celor mai elementare reguli gramaticale — inclusiv cele ortografice — cu toate cacofoniile, aberațiunile și calomniile cuprinse într-ansle.

Unul dintre distinsii d-voastre colaboratori somează — de altfel foarte manierat —: „Să scoată capul canalii”, ceea ce în românește ar însemna că domnia sa dorește ca autorul articolului: „Cine merge cu d. dr. Al. Vaida și cine a rămas cu străinii”, apărut în ediția specială a ziarului meu, să părăsească anonimatul.

Colaboratul meu este obiectul grațiozității distinsului domn din redacția domniei voastre, pentru că a tinut să rămîie în anonim. Dar, în cazul acesta, cum se numește autorul articolului apărut în ziarul d-voastre, care și el a refuzat să șumeze?

Domnia voastră, gazetar fiind, îmi place să cred că aveți cunoștință de fapt că secretul profesional garantează anonimul până și în fața legilor țării. În consecință, atunci când ați permis să se întrebuițeze cuvîntul „canalie”, ați tîntit și persoana mea, care-i responsabilă de cele publicate în „Ardealul”.

Tot odată, dați-mi voie să informez pe distinsul domniei voastre colaborator care — pare-mi-se — a pierdut noțiunea cuvîntelor, că „invektivă” înseamnă o expresiune injurioasă. Nu înțeleg prin urmare, de ce ar constitui pentru domnia voastră o injurie simpla constatare făcută în ziarul meu, că sunteți căsătorii cu ținguroaice și eueice. La asemenea injurii ați consimțit de altfel dintru începutul căsătoriilor domniilor voastre și presupun că toți oficerii de stare civilă și-au primit calificativul de „canalie” de ndată ce și-au permis să vă afișeze publicațiunile de căsătorie pe coridoarele primăriilor, ba — ce-i mai mult — să pătrundă și mai adînc în secretele familiare, căuștînd până și originea părinților, necruțînd măcar confesiunile.

Eu, din contră, credeam, că acest lucru nu constituie un „secret” familiar, ci un lucru public și, deasemenea, nici o rușine pentru d-voastre. Deci, nu am acceptat publicarea articolului cu scopul de-a vă compromite, așa cum afirmă un interpus al domniilor voastre într-un ziar (fără cititori) din București, dar am admis — și aici reproduc din nou constatarea aceluiaș interpus — „descrierea precisă” a domniilor voastre. Descriîndu-vă precis, credeam că nu vă calomniez. Pe de altă parte — am șters din acel articol unele cuvinte care credeam că vă putea aduce vreo supărare. Deasemenea, am refuzat a vă publica numele, pentru a nu fi bănuțit că fac chestiuni personale.

În cazul când cineva are intenția să calomnieze o persoană oarecare, printr-un mare atunci când spune neadevăruri, este strict necesar a se indica și numele acelei persoane. Dar ce interes aveam eu să vă așez în ordine alfabetică, atunci când n'am făcut decît să vă „descriu precis”?

Mă veți întreba atunci, domnule profesor Ilie Ardelean, ce altceva puteam să urmăresc decît compromiterea domniilor voastre? Aici, vedeți, ajungem abia la întrebarea pe care, dacă vi-o puneți dela început, nu riscați a vă da inutil în spectacol.

Regret că nu am spațiu suficient pentru a reproduce întreg articolul din ediția specială a ziarului „Ardealul”, care v'a pricinuit turburarea. Dar vă rog să-l recitiți și să subliniați acele pasagi cari găsiți că pot constitui o injurie la adresa domniilor voastre. Eu am încercat, dar mi-a fost imposibil să descopăr așa ceva.

În articolul cu pricina s'a arătat doar că cea mai mare parte din domniile voastre sunteți căsătorii cu ungueroaice și eueice. Demonstrînd aceasta, urmează în mod normal concluzia că domniile voastre ați găsit că vă lipsește autoritatea morală de-a lua lupta contra minoritarilor insolentii (pe ceilalți — foarte puțini la număr — îi stimăm și noi așa cum face și fostul prim ministru) și ați fost obligați a rămîie alături de d-nii Madgearu și ceilalți cari au anumite obligațiuni față de străini. Este singura explicație ce se poate da atitudinii d-voastre politice. Pricepeți acum rostul articolului din „Ardealul”?

Dar aceasta nu vă îndrituește a lua în desert numele marelui român și om de Stat, d. dr. Al. Vaida Voevod care, totodată, este și părintele sufletesc al domniilor voastre.

Alarmarea d-voastre, repet, mă surprinde și nu-și are justificarea decît în cazul când distinsul domniei voastre colaborator cunoaște într-adevăr sensul cuvîntului „invektivă”. În cazul acesta, regretînd îngăduința pe care mi-o impusesem cu privire la căsătoriile mixte, dați-mi voie de-a vă face concesiunea să dau erezare distinsului colaborator al domniei voastre, lăsându-mă convins că într-adevăr căsătoriile domniilor voastre cu ungueroaice și eueice constituiesc o rușine.

Permițați-mi de-a vă atrage — în modul cel mai binevoitor — atențiunea asupra imprudenței săvîrșite de colaboratul d-voastre, atunci când „roagă pe toți cetățenii onorabili să așeze alături cele două ziare”, cu scopul de-a înfiera „atacul mahalagusc din Ardealul” și — comparîndu-l cu răspunsul domniilor voastre apărut în ziarul de conducere — să vă admire, probabil, eleganța manierelor. „Atacul” din „Ardealul” — cum numiți domniile voastre simplele noastre relatări cu privire la starea civilă a persoanelor din organizația mihalachistă — nu cuprinde — spre regretul meu de-a nu vă putea fi pe plac — nici măcar un singur termen ofensator.

Dacă însă cuvintele, ce-i drept de-o netăgăduită finețe, întrebuițate în articolele — răspuns din organul de conducere și anume: „canaliile, lasit, nebunit, veninosul lip, prostul, feara turbat”, etc., constituiesc titlatură cari fac onoare domniilor voastre, regret că nu am

avut prudența de-a permite să vi se debiteze, pentru a vă face o deplină plăcere.

Dar dacă eu sînt să fiu — în această privință — de acord cu domniile voastre, apoi nu cred că vi cititorii vă vor da dreptate. Ei, rebelii, vor afirma că mahalagismele de cari faceți atîta caz, au fost debitate de domniile voastre și nici de cum de ziarul meu. De ndată ce cititorii vor face această constatare, seriozitatea organului de publicațiune ce conduceți va fi compromisă și, în mod normal, veți resimți acest lucru și domnia voastră, în calitate de orăstră.

Cu toate că polemica noastră a luat naștere din chestiuni politice, fac constatarea că mijloacele de luptă ce întrebuițate, sînt prea politizate. Vă declar din capul locului că mă voi strădui — pe cât îmi va fi posibil — să nu le întrebuițez. Aceasta, avînd în vedere că domnia voastră datorati poziției de profesor multă corectitudine...

Cu toate că prin coloanele ultimului număr al ziarului de conducere v'ați străduțit a-mi dovedi că în fața domniei voastre primează patima politică, eu, în virtutea stimei ce vreau să vă port, vă sfătuiesc să reveniți la manierele de adevărat intelectual.

Sunt mîhnit că împrejurările nu mi-au permis să las în sarcina domniei voastre imprimarea unui caracter demn, civilizat, în polemica pe care ați inițiat-o.

Domnia voastră reproduceți o informațiune care a văzut lumina tiparului în vara anului trecut și din care reiese doar faptul că un individ oarecare a denunțat pe un om politic pentru o pretinsă susținere dela plata unor impozite. Informațiunea aceasta, deoparte de-a preciza vreo culpabilitate, nu era însoțită de nici un comentariu. Care este prin urmare valoarea ei pentru a vă servi scopul de compromitere a unui politician? Asemenea denunțuri — cari de cele mai multe ori se fac din ură — pot fi îndreptate și în contra domniei voastre, sau a ori cărei persoane. Chestiunea este însă: s'a dovedit vreo vinovăție? Dacă nu, atunci s'a încercat un atentat moral iar cei cari se servesc de asemenea mijloace, împreună cu cei cari le incurajează, se numesc calomnietori.

Dacă domnia voastră și-ar fi făcut din timp acest proces de conștiință nu mi-ar fi creat dificila situație în care mă voi găsi în momentul când cei vizați de articolele apărute în ziarul de conducere, îmi vor cere deasemenea să reproduc articole mai vechi, apărute în presă, cu privire la niște diplome false ale unui avocat din organizația mihalachistă, la unele afaceri cu niște cărmăzari, la afacerea Skoda, precum și unele informațiuni cari vă privesc personal, apărute în revista patriotică „Străjerul”.

Vă închipuiți desigur, că, personal, îmi dau seama de neplăcerea ce v'ar provoca faptul că aceste articole odată reproducuse în ziarul meu vor putea fi citite, în afară de superiorii domniei voastre, de toți cetățenii — inclusiv cei cu drept de vot — precum și eventual — de elevii domniei voastre cărora, întâmplător, le-ar cădea ziarul sub ochi. Acesta este tocmai lucrul pe care vreau să-l împiedic.

Am protestat la începutul acestei scrisori, contra faptului, că am

fost calomniat. Într-adevăr, se afirmă în ziarul d-voastre că modestul meu colaborator, respective umila mea persoană, — din moment ce-mi asum răspunderea celor publicate în ziarul meu, — s'ar fi legat de soțiiilor domniilor voastre, pătrunzînd până și în cămînele ce vă aparțin.

Mă jeresc de-a califica această insinuație, în speranța că veți recunoaște împreună cu cititorii mei, că în articolul care mi-a atras calomnierea, nu s'a întrebuițat nici un cuvînt care să atingă onoarea soțiiilor domniilor voastre. Or, a se „lega” de o femeie înseamnă, dacă nu inoportunarea cu vreo propunere rușinoasă, în orice caz debilitarea de cuvinte injurioase, ceea ce nu mi s'ar putea imputa.

Vă rog printr-un insistenț ca în baza etice — mi-ar fi penibil să fac uz de dreptul ce-mi acordă legea presei — să retrageți în mod public calomnia ce mi s'a adresat. Vă păstrez, încă, deplina mea considerațiune.

Arad, 11 Mai 1935.

Theodor Reculescu

Lucrările consiliului Intelegerii Balcanice

Eri dimineață s'au întrunit, la ministerul de externe, miniștrii cari compun consiliul Intelegerii Balcanice. Au luat parte la ședințe și cei patru președinți ai secțiunilor economice și anume: Hassan Saka Turc, vicepreședintele adunării naționale turce, Haritakis, fost ministru grec, Purici, șeful delegației Jugoslave și Tabacovici, președintele delegației române.

Consiliul permanent a procedat la examinarea și ratificarea lucrărilor consiliului economic dela Atena a Intelegerii Balcanice.

Trei bandiți au jefuit vagonul postal al unui tren

BERLIN, 13. — Trei bandiți mascați au atacat cu armele pe funcționarii vagonului postal al trenului de Breslau, în apropiere de Kohlfurt. Ei forțaseră înainte pe acar să oprească trenul.

Bandiții au furat din vagon suma de 48.000 mărci.

Informațiuni

Aflăm cu plăcere logodna d-lui Mihail Cucu, funcționar la Administrația Financiară din Arad, cu domnișoara Elena Cărătuș, din Mușel, absolventă a Școlii profesionale din Arad. Sincere felicitări.

Ziua de 8 Iunie se va sărbători anul acesta cu un deosebit fast, intrucît este a cincea aniversare dela suirea pe tron a regelui Carol II.

NEW-York. — Ziua de 10 Mai a fost sărbătorită la New-York cu un deosebit fast. Un comitet, format din reprezentanții societăților române, a organizat un banchet, sub auspiciile consulului României, la care au participat 500 persoane.

D. Davila ministru României la Washington și d. Charles Bur, promotorul organizației „Liga pentru Asociația Națiunilor”, au rostit discursuri, în cari au vorbit și despre importanța contribuției d-lui Titulescu la opera de organizare a păcii. S'a închinat pentru Regele Carol și pentru președintele Roosevelt.

În cursul acestei săptămîni se vor ține în Capitală mai multe conferințe cu prefectii județelor din țară.

Ministerul Instrucțiunii a hotărît ca la aceste conferințe să participe și organele de control școlar din învățămîntul primar (inspectorii și revizorii) cu care prilej se va discuta chestiunea construcțiilor școlare și organizarea învățămîntului supra-primar practic.

D-na și d. Ion Drăguș, directorul Presei din Ministerul de Externe, au reunit ieri la dejun, în restaurantul

pădurei Băneasa, pe ziaristii străini, veniți cu ocazia conferinței Intelegerii Balcanice.

Primăria Municipiului Arad.

Nr. 10.473/1935.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, — că Primăria Municipiului Arad, —

în ziua de 12 Iunie 1935, ora 11 a.m.

va ține în biroul Serviciului economic, camera Nr. 59 licitațiune publică cu oferte închise și sigilate pentru aprovizionarea Uzinelor municipiului cu 1030 tone cărbuni pentru fabricarea gazului.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 88—110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor lua parte la licitațiune vor depune pe lângă oferte (cari se vor depune în dublu exemplar) în plic separat și o garanție provizorie de 5% din valoarea furniturii oferite, în numerar ori efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetele de sarcini, cari pot fi văzute în fiecare zi de lucru în camera Nr. 59 a primăriei.

Arad, la 9 Mai 1935.

Grandioasa manifestație pentru d. Vaida și „Frontul Românesc”

Primirea d-lui dr. Al. Vaida Voevod în București. — Declarațiile d-lui Vaida. — Cum trebuie să fie regimul parlamentar

BUCUREȘTI, 13. — Cu toate că dl. dr. Al. Vaida Voevod intenționa să evite o manifestație pentru d-sa în ziua de Duminecă, 13 c., pentru când domnia sa sorocise o consfătuire cu amicii politici și cu delegații orașelor, sosirea sa în capitală a prilejuit o enormă aglomerație, care s'a transformat într-o grandioasă manifestație pentru fostul prim ministru și Frontul Românesc.

Au participat aproximativ

30.000 de persoane, între care vreo 4000 de studenți, din provincie și din București.

D. Vaida a fost primit cu ovațiuni și imnuri naționaliste. Cu mare greutate și-a făcut loc până la mașină, pornind, apoi spre sala cinematografului „Vox” (Eforie), — unde a conferențiat — urmat de toți manifestanții, cari s'au încolonat distinct: săteni, studenți și orașeni.

Declarațiile d-lui dr. Al. Vaida

D. Vaida a început prin a arăta rostul conferințelor ținute în țară, precizând că a urmărit sondarea sufletului nației, căutând să vadă ce însuflețire există pentru „Numerus Valachicus”.

Verbind despre sentimentele ce animă pe cei care-l urmează în acțiunea pornită de d-sa, d. Vaida a spus că fără ordine, fără încredere și fără disciplină, însuflețirea nu poate niciodată duce la consolidarea unui stat. Iar despre „Numerus Valachicus”, care cuprinde în el toată jalea pentru trecut, toată nemulțumirea pentru prezent și toată nădejdea pentru viitor, d-sa a spus că a isvorit din subconștientul său, din adâncul instinctului național, corespunzând unui sentiment obștesc.

„Unitatea națională — a continuat d. Vaida — este înfăptuită, dar statul nostru, cu vechile metode neadaptate timpurilor moderne, neadaptate cerințelor care pretind o înfăptuire, orbăcne în ideologia veacului al XVIII-lea, iar conducătorii națiunii și ai partidelor, gândesc cu creierul oamenilor din veacul al XVIII-lea. De aci vine disparitatea și conflictul că statul este o organizație independentă, care merge paralel cu ceace este națiunea. Dar statul trebuie, și vrea, să devină națiune; națiunea vrea, și trebuie, să devină stat.

Elogii d-lui Titulescu

Deși avem o Românie Mare, ne-am pomenit, însă, că toate privilegiile noastre sunt foarte reduse. Avem mulți tovarăși. Dați-mi voie să-l elogiez pe acela care a rostit, nu mai demult decât alaltăieri: „eu care sunt adânc uman, nu mă interesează aeropagii popoarelor, dacă România nu-și găsește loc în sânul lui” — acesta este d. Nicolae Titulescu. (Ovațiuni și strigăte de trăiască Titulescu).

Se înțelege dela sine că dânsul trebuie să-și impună oarecare rezerve. Et făcându-și datoria, iar noi să ne-o facem pe a noastră, în sensul că vorba lui să cadă cu greutate în străinătate, știind că are la spate o armată de valachi hotărâți, o armată nebiruită, careia nu-i trebuie decât armament, ca să reziste tuturor dușmanilor, fie ei dela Răsărit, sau dela Apus. Sunt chestiuni de care nu ai voie să te atingi din

cauza aceluiaș umanitarism, cum este, bunăoară, problema parlamentară”.

Regimul parlamentar

D. Vaida a enunțat, apoi, un pasaj din discursul d-lui Paul Boncour, ținut cu o zi înainte, prin care acesta arată: „sunt profund inclinat către reforma acestei instituții, căci instituțiile nu sunt mari decât atunci când știu să se transforme și să se adapteze reformelor noi”. Și tot d. Paul Boncour spune, în continuarea acestei idei, în cadrul altui discurs: „regimul parlamentar trebuie să fie suplu, să știe să se transforme și să se adapteze, să se reformeze mai întâiu pe el însuși, pentru a putea reforma pe alți. Statul a ajuns să depășească cu mult sursa ideilor dela care a plecat. Parlamentul, care înainte se mărginea la idei abstracte și generale, astăzi se amestecă în lucru-

rile cele mai mărunte”. (Aclamații și strigăte de trăiască d. Paul Boncour).

Sper că pe viitor, — a continuat d. Vaida, — când vom discuta problemele noastre, naționale, va fi blestemat de ascultători și de cititori cine va afirma că noi nu reprezentăm adevărata democrație, adevărata parlamentarism, când vom cere ca Parlamentul să se adapteze, așa cum cere d. Paul Boncour, trebuințelor reale ale neamului românesc.

D. Vaida a atacat, apoi, chestiunea consiliilor de administrație de care a fost acuzat arătând că atunci când va ține congresul de organizare definitivă, are să vie să prezinte în grafice elocvente, cine se găsește în consilii și atunci se va vedea dacă d-sa și prietenii d-sale fac parte din consiliile care furnizează pentru stat, așa cum spun alții. Mai departe, d-sa aduce elogii guvernului, pentru măsura luată de a cere tablouri de personal la toate întreprinderile, pentru a vedea dacă elementul românesc se bucură de drepturile pe care le are. Încheind, s'a adresat celor de față, spunându-le că trebuie să împlinescă două datorii: „să ne organizăm, dar să știm și care sunt ideile de bază pe care voim să le înfăptuim”.

D. Vaida a citit, apoi, apelul către țară al „Frontului Românesc”.

Declarațiile d-lui dr. Vaida, făcute la banchet

La orele 2 după amiază, d. Vaida s'a retras, în mijlocul ovațiunilor, iar participanții s'au împrăștiat în liniște.

A urmat, apoi, un banchet, în cursul căruia d. Vaida a făcut declarațiile următoare: „Stăpân al țării acesteia trebuie să fie românul naționalist, în frunte cu Regele său. Ați văzut cu toții ce admirabilă ordine a ținut să păstreze tinerimea. Dacă a știut să se incoloneze și să se disciplineze, meritul este al acelora cari s'au ocupat până acum de ea și, în primul rând, trebuie trecut Regele acestei țări. Organizațiile cercetășești și, acum în urmă cele străinești, sunt opera Lui. Noi bătrâni avem datoria să or-

ganizăm această tinerime, ca prin naționalism să asigurăm unitatea sufletească a nației. Și eu am fost atacat că am arborat această acțiune. Ea corespunde, însă, idealului tinerimei de azi și de inițiatorii ei trebuie să ne aducem aminte. Dorim ca Regele Carol să-și vadă îndeplinit idealul Său. Trăiască Regele Carol al doilea”.

Cei aproape o mie de participanți și întreaga asistență a aclamat îndelung pe Suveran.

Au mai vorbit, apoi, d-nii Mirto, Const. Angheliescu, D. R. Ioanțescu, M. Șerban, d-na Irimescu, profesorul Candea, (Cernăuți) și generalul Macarovici.

Averile d-lor Mihai Popovici și gen. Cihoski sub control

BUCUREȘTI. — Azi se va lua în discuție, înaintea Curții de Casație și de Justiție, chestiunea controlului averilor d-lor: M. Popovici și general Stanislav Cihoski foști miniștri, conform vota-

lui Camerei deputaților. Înainta Curte în vederea judecării acestui proces va desemna din sânul ei unul sau doi consilieri cari să procedeze la cercetările preliminare întocmind rapoartele cerute de lege.

Apelul către țară al „Frontului Românesc”

În sala „Vox” (Eforie), dl. dr. Al. Vaida Voevod, a dat citire apelului către țară al „FRONTULUI ROMÂNESC”, care cuprinde ca idel de bază cele spuse de d-sa și în care se accentuiază că „Numerus Valachicus” este dreptatea românească, pentru care votează toți românii de bine: cărturari, țărani, muncitori, bărbați și femei, bătrâni și tineri.

Cică poporul românesc întreg așteaptă să răsară ziua dreptății sale, „Numerus Valachicus” fiind o poruncă a naționalismului creator, merit să înfăptuiască solidarizarea generațiilor de luptători din toate clasele sociale, în semnul devisei: națiune și „Numerus Valachicus”.

Relațiile dintre România și Franța

Apelul cuprinde pasagiul următor: „Numerus Valachicus” va desființa cartelurile care secătuesc averea și jefuiesc munca cetățenilor storcând impozite mai mari decât toate încasările statului. Prin „Numerus Valachicus” va fi eliberată țărâna din iobăgia materială a înțelegerilor economice-

financiare și România țară de țărani secătuiți speculați de străini, va deveni un stat al țaranilor stăriți, un stat cu adevărat și național și țărănesc. Atru înfăptuirea lui „Numerus Valachicus” trebuie ne închegăm, să ne organizăm forțele, într'un mare, cotropitor, în „Frontul Românesc”. Apelul prinde, la sfârșit, un pagiu privitor la relațiile mănecii cu Franța.

Între altele, în apel se „cu ce drept cutează ca să ne suspecteze, să ne ce sentimentele noastre, care le purtăm plini de noștință și dragoste față sora noastră mai mare Franța? Așa cum am în la Oradea, fac acum în tală în inima românismului Bucureștii, rugându-vă împreună cu mine să mărturisim sentimentele într'un singur glas, care reverse peste plaiuri, dealuri și peste munți, colo de frontierele țării, malurile Senei, până la ris, și să strigăm cu toți însuflețire: „Trăiască țara”. (Sala, în picioare, clamat frenetic citirea tui pasajului).

A deraiat trenul personal Arad-Brad

Din motive cari nu se cunosc până 'n prezent, trenul personal Brad-Arad, care avea sosirea la Arad la orele 13 și 10 minute, a deraiat Luni dimineața după plecarea din Baia de Criș, spre Vața — în dreptul kilometrului 126.

Nenorocirea s'a produs astfel: întâi a deraiat — din plin mersul trenului — un vagon cls. III-a care se afla situat la mijlocul garniturii.

Smucitura a fost atât de puternică încât, a provocat apoi și deraierea locomotivei și a trei vagoane care erau legate de vagonul cls. III, care a deraiat întâi.

Cele trei vagoane din ma vagonului cls. III, arzut în Criș, dela o înălțime de 10 metri — se spun că până la ora apariției putut afla c'ar fi nurașii, dintre cari șeful nului s'ar afla în stare te gravă.

Imediat ce s'a aflat de norocire au plecat la fața locului vagonul de ajutor mai târziu puțin, cu torezină organele ane toare ale căilor ferate, d-rector Dima, d-nii ingineri Ciutac și Fărcaș controlor principal Căcea.

Consfătuirea conducătorilor „Frontului Românesc”

Eri dimineața a avut loc la D. R. Ioanțescu acasă o consfătuire a conducătorilor „Frontului Românesc”. Au luat parte d-nii Vaida Voevod, Ioanțescu, Mirto, Angheliescu, Lupescu etc.

Noua mișcare va ține congresul general în Capitală, la mijlocul lunii Iunie. Până

la această dată va avea loc la fiecare reședință județ congresul organizației județene. D. Vaida va ține în Capitală până la congresul general.

În ședințele care se vor ține, se va alcătui programul și se va studia organizarea „Frontului Românesc”.

Ce impresie a produs la Paris moartea mareșalului Pilsudski

Din Paris se anunță: Din cauza decedului mareșalului Pilsudski, pe edificiile publice, precum și la toate ambasadere și legațiile franceze a fost arborat doliu. Incetarea din viață a mareșalului Pilsudski este un eveniment de o gravitate excepțională pentru Polonia și tot atât de importantă pentru Europa, pentru care stabili-

tatea Poloniei este un merit esențial. Pilsudski murind prea curând, d-ntre altele de a-și fi asigurat succesiunea, un mare de întrebare se pune în priveste viitorului Europei orientale.”

Cercurile politice ceze așteaptă cu atenție să vadă ce va adopta succesorul Pilsudski.